

Europos Sąjungos
Taryba

Briuselis, 2018 m. gruodžio 11 d.
(OR. en)

Tarpinstitucinė byla:
2018/0371(COD)

15151/18
ADD 1 REV 1

CODEC 2210
JAI 1244
ASIM 160
FRONT 433

PRANEŠIMAS DĖL „A“ PUNKTO

nuo:	Tarybos generalinio sekretoriato
kam:	Tarybai
Dalykas:	Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo dėl pakartotinio įsipareigojimo skirti likusias sumas, numatytas Tarybos sprendimų (ES) 2015/1523 ir (ES) 2015/1601 įgyvendinimui paremti, arba dėl tų sumų skyrimo kitiems veiksams pagal nacionalines programas iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 516/2014, projektas (pirmasis svarstymas) - Teisėkūros procedūra priimamo akto priėmimas - Pareiškimai

Tarybos pareiškimas

Taryba pareiškia, kad jos susitarimas pakartotiniu įsipareigojimu skirti likusias Prieglobsčio, migracijos ir integracijos fondo nacionalinių programų sumas arba jas perkelti, o tai visų pirma reiškia įsipareigojimų panaikinimo laikotarpio pratęsimą ir įsipareigojimų sumų perskyrimą, priklauso nuo labai konkrečių ir išskirtinių aplinkybių, susijusių su perkėlimo Europos Sąjungoje sprendimų įgyvendinimu ir nesukurs precedento, nes šis sprendimas susijęs tik su šiuo konkrečiu Prieglobsčio, migracijos ir integracijos fondo (PMIF) atveju.

Vengrijos pareiškimas

Kad migracijos problema būtų sprendžiama iš esmės, reikalingas naujas požiūris, kaip išdėstyta 2018 m. birželio mėn. Europos Vadovų Tarybos išvadose, siekiant galutinai sužlugdyti neteisėto žmonių gabenimo verslo modelį, panaikinti paskatas leisti į pavojingas keliones ir stabdyti nelegalius migrantų srautus.

Dar kartą skiriant bent 20 % persikirstytų sumų perkėlimui Europos Sąjungoje ir perkėlimui į ES būtų ne tik prieštaraujama pagrindiniams Europos Vadovų Tarybos nustatytiems tikslams, bet ir taip pat iki žemo lygio sumažintų įgyvendinimo efektyvumą, taip pat tai galėtų tapti traukos veiksniumi. Vengrija taip pat norėtų dar kartą patvirtinti, kad perkėlimo Europos Sąjungoje ir perkėlimo į ES pobūdis pagal 2018 m. birželio mėn. Europos Vadovų Tarybos išvadą yra griežtai savanoriškas; todėl siūlomas sprendimas skirti tokiems veiksams 20 % persikirstytos sumos taip pat atrodo prieštarauja savanoriškam tokių veiksmų pobūdžiui ir tam, dėl ko yra susitarusios visos valstybės narės. Be to, tokiu siūlymu skiriama *de facto* finansinė bauda, toms valstybėms narėms, kurios – dėl savo laisvai pasirinktos politikos – neįgyvendina perkėlimo Europos Sąjungoje ar perkėlimo į ES.

Tuo metu, kai išorės aspekto srityje yra finansinis deficitas, negalime praleisti galimybės šiems poreikiams skirti kuo daugiau turimų išteklių. Todėl Vengrija yra pasiryžusi toliau laikytis naujo požiūrio ir jį stiprinti, kad būtų užkirstas kelias nekontroliuojamų srautų (kaip 2015 m.) pasikartojimui ir būtų toliau stabdoma neteisėta migracija visuose esamuose ir atsirandančiuose maršrutuose. Atitinkamai Vengrija primena, kad paskirstant likusią sumą reikalingas visiškas lankstumas.

Todėl Vengrija pareiškia, kad ji nepitaria šiam pasiūlymui, ypač siūlomam sprendimui skirti bent 20 % persikirstytų sumų veiksams pagal nacionalines programas perduoti tarptautinės apsaugos prašytojus arba tarptautinės apsaugos gavėjus, perkėlimui ar kitiems *ad hoc* humanitariniams priėmimams, taip pat kitoms solidarumo priemonėms, susijusioms su asmenų išlaipinimu ES po paieškos ir gelbėjimo operacijų.

Suomijos pareiškimas

Suomija norėtų pareikšti, kad vadovaujantis Tarybos sprendimais (ES) 2015/1523 ir (ES) 2015/1601 reikėjo imtis veiksmų perkėlimo Europos Sąjungoje srityje ir kad finansavimas iš Prieglobsčio, migracijos ir integracijos fondo iš pradžių buvo skirtas šiems sprendimams įgyvendinti. Suomija apgailestauja, kad ne visos valstybės narės laikėsi pradinių šių Tarybos sprendimų tikslų.
